

«Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγει, Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών» (Ματθαίος, δ΄:17)

Ο Κύριος Ιησούς όπως γνωρίζουμε ήρθε για την σωτηρία του κόσμου και άρχισε το κήρυγμά του, απευθύνοντας στους ανθρώπους που τον άκουγαν μια έκκληση για μετάνοια. Η μετάνοια που θέλει ο Κύριος είναι να παραδεχθούμε ότι η ζωή που κάνουμε μακριά απ' Αυτόν οδηγεί στην απώλεια και να πάρουμε απόφαση να Τον πλησιάσουμε, διότι ο Θεός δεν είναι ένας αυστηρός κριτής, αλλά ένας αγαθός πατέρας που μας σπλαχνίζεται και · θέλει να ζήσουμε αιώνια μαζί Του. · θέλει να Τον πλησιάζουμε με παρρησία · και αγάπη, επειδή αυτός είναι αγάπη (Α΄ Ιωάννου, δ΄:8) και να μην έχουμε στο νου μας ότι δεν μας δέχεται επειδή πέφτουμε σε αμαρτίες.

Πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί πλησίαζαν τον Κύριο και οι Φαρισαίοι που ήταν σκληρόκαρδοι, ρώτησαν τους μαθητές του Κυρίου: «Δια τι ο διδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών και αμαρτωλών;» (Ματθαίος, θ΄:11). Επειδή ο Κύριος τους άκουσε, είπε:

«... Δεν έχουνσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, "Έλεον θέλω, και ουχί θυσίαν"· διότι δεν ήλθον δια να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Ματθαίος, θ΄:12-13). Οι Φαρισαίοι δεν θεωρούσαν τους εαυτούς τους αμαρτωλούς, ενώ οι τελώνες και οι λοιποί αμαρτωλοί είχαν επίγνωση της κατάστασής τους και πλησίαζαν τον Κύριο για να βρουν έλεος. · Ο Κύριος δεν είναι κοντά σε αυτούς που θεωρούν τον εαυτό τους 'υγιή' και αναμάρτητο, αλλά είναι κοντά σε αυτούς που αισθάνονται και παραδέχονται τον εαυτό τους αμαρτωλό και πλησιάζουν σ' Αυτόν για να συγχωρεθούν. Αυτό φαίνεται καθαρά στην παραβολή του τελώνη και Φαρισαίου που Κύριος Ιησούς είπε για αυτούς που νόμιζαν ότι ήταν δίκαιοι και καταφρονούσαν τους άλλους, την οποία αναφέρουμε:

«Άνθρωποι δυο ανέβησαν εις το ιερόν δια να προσευχηθώσιν· ο εις Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. Ο Φαρισαίος σταθείς προσήνυχετο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ότι δεν είμαι καθώς οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης. Νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα όσα έχω. Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος δεν ήθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσῃ εις τον ουρανόν, αλλ' έτυπτεν εις το στήθος αυτού, λέγων, Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ. Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον αυτού δεδικαιωμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας ο υψών εαυτόν, θέλει ταπεινωθή· ο δε ταπεινών εαυτόν, θέλει υψωθή»

(Λουκάς, ιη΄ :10-14). □

Ο Φαρισαίος καυχιόταν στα καλά του έργα και το χειρότερο καταφρόνησε τον τελώ νη, νομίζοντας έτσι ότι ήταν σωστός ενώ πιον του Θεού. Από την άλλη, ο τελώ νης αισθανόταν συντετριμμένος, έχοντας επίγνωση της αμαρτωλότητάς του. Ο Θεός δεν θέλει να καυχιόμαστε στα καλά μας έργα, ούτε να υποτιμάμε τους συνανθρώπους ή τους αδελφούς μας στην εκκλησία, αλλά να είμαστε ταπεινοί ζητώντας συγχώρεση □ από τον Κύριο για όσες αμαρτίες πράττουμε. Στον προφήτη Ησαΐα αναφέρεται: «... εις τίνα λοιπόν θέλω επιβλέψει; εις τον πτωχόν, και συντετριμμένον το πνεύμα, και τρέμοντα τον λόγον μου»

(Ησαΐας, ξς΄ :2).

Όλα αυτά που διαβάζουμε δεν είναι τυχαία. Όλοι λίγο ή πολύ στην απροσεξία μας μπορεί να συμπεριφερθούμε σαν Φαρισαίοι. Αν όχι με τα λόγια, μπορεί με τις σκέψεις μας να καυχιόμαστε για τα καλά μας έργα ή να κατακρίνουμε τον αδελφό ή την αδελφή μας στην εκκλησία ή οποιονδήποτε, για κάποιο λάθος που έκανε. Αυτό αν κάνουμε, στην ουσία σημαίνει έλλειψη αγάπης εκ μέρους μας και πνευματική πτώση που δεν έχουμε συνειδητοποιήσει. Επειδή ο Θεός μας αγαπά, μας ελέγχει για τα λάθη μας, είτε δια του Πνεύματος του Αγίου είτε με τους εργάτες που έχει θέσει στην εκκλησία Του. Αν αγαπάμε τον Θεό και τα αδέρφια μας, θα παραδεχτούμε τα λάθη μας, θα μετανοήσουμε και θα ζητήσουμε συγγνώμη. Όταν μετανοούμε ειλικρινά και ζητάμε συγγνώμη από τον Θεό, αλλά και από όσους βλάψαμε, ο Θεός μας συγχωρεί, σύμφωνα με το γραμμένο «Εάν ομολογώ μεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ωστε να συγχωρήσει εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας»

(Α΄ Ιωάννου, α΄ : 9).

Η ζωή εν Χριστώ, για να είναι καρποφόρα απαιτείται μια διαρκής πνευματική επαφή με τον Χριστό και τον λόγο Του, μιας και ο ίδιος είπε: 'Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν' (Ιωάννης, ιε΄ :5). Συνεπώς εναπόκειται στον κάθε αναγεννημένο χριστιανό να κρατά αυτή την αδιάλειπτη επαφή με τον Κύριο μέσω της προσευχής, της μελέτης του λόγου και μέσω της συμμετοχής του στις λειτουργίες της εκκλησίας, όπως έκαναν τα πρώτα αδέρφια μας που 'ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων και εν τη κοινωνία και εν τη κλάσει του άρτου (Θεία Κοινωνία) και εν ταις προσευχαίς'.

(Πράξεις,β΄:22)

Ο Κύριος θέλει να παραλάβει μια αγία και άμωμη εκκλησία. Έτσι αυτό που όλοι οι πιστοί έχουμε να κάνουμε, είναι να κοιτάξουμε τον αγιασμό μας □ και την πνευματική μας οικοδομή για να κατοικήσει ο Χριστός πλουσίως μέσα μας, ώ στε να φθάσει ο καθένας μας να πει, όπως ο απόστολος Παύλος, ‘ζω δε ουχί πλέον εγώ , αλλ’ ο Χριστός ζη εν εμοί’(Γαλάτας, β΄:20). Βέβαια όσο βρισκόμαστε στο φθαρτό μας σκήνωμα, θα ισχύει το

‘Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς πλανώ μεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν.

(Α΄ Ιωάννου, α΄: 8), γι’ αυτό □ καλό είναι κάθε μέρα να ζητάμε από τον Κύριο να μας συγχωρεί, εφόσον και εμείς θα συγχωρούμε όσους μας βλάπτουν.□

Στη συνέχεια αναφέρουμε κάποιες συμβουλές που ο λόγος του Θεού γράφει σχετικά με τον αγιασμό: «Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν□ υποφέροντες αλλήλους, και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά τινός□ καθώ ς και ο Χριστός συνεχώ ρησεν εις εσάς, ούτω και σεις. Και εν πάσι τούτοις, ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος. Και η ειρήνη του Θεού ας βασιλεύη εν ταις καρδίαις υμών, εις την οποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώ μα□ και γίνεσθε ευγνώμονες. Ο λόγος του Χριστού ας κατοική εν υμίν πλουσίως, μετά πάσης σοφίας□ διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικές, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδιάς υμών προς τον Κύριον. Και παν ό,τι αν πράττητε εν λόγω ή εν έργω, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι’ αυτού τον Θεόν και Πατέρα»

(Κολοσσαείς,γ΄:12-17).

Συνοψίζοντας λέμε ας μείνουμε στον Χριστό και θα δούμε καρπό στη ζωή μας. Βέβαια στη περίπτωση που είμαστε σε πτώ ση, καλό είναι να μετανοήσουμε, να λυπηθούμε κατά Θεό, διότι η κατά Θεό λύπη γεννά μετάνοια προς σωτηρία αμεταμέλητο (Β΄ Κορινθίου, ζ΄:10) και να επιστρέψουμε στον Κύριο. Ας κοιτάξουμε να φαίνεται ο Χριστός στη ζωή μας, με το να έχουμε ανυπόκριτη □ αγάπη προς τα αδέρφια μας εν Χριστώ πρώ τα και έπειτα προς τους άλλους, ακόμα και προς τους εχθρούς μας. Μετάνοια και επιστροφή λοιπόν και ο Χριστός θα μας ανορθώ σει και θα μας γεμίσει με την αγάπη Του. Αμήν!